

[Aksel Larsen.]

gennem en folketingsvedtagelse, at vi skal føre en politik af den art, som venstre og de konservative ønsker.

Så siger den højtærede statsminister i øvrigt, at nu må vi altså se at komme til at arbejde her i folketinget, og han håber på samarbejde. Ja, det håber vi vel alle sammen mere eller mindre på, men det kommer an på, hvem der skal samarbejdes med, og om hvad der skal samarbejdes. Jeg håber på, at det vil gå sådan, at regeringen trods alt vil være villig til at samarbejde om løsningen af fornuftige spørgsmål på en fornuftig måde. Jeg skal ikke give mig til at diskutere med den højtærede statsminister, endsigse skændes med ham om, hvorvidt socialdemokratiets politik udformes ganske uafhængigt af socialistisk folkeparti eller ikke, selv om jeg nok kunne spinde en længere ende om, hvordan socialdemokratiet delvis i sin praktiske politik på visse områder og navnlig i sine programudtalelser har nærmet sig ganske betydeligt til, hvad socialistisk folkeparti har sagt, og hvad vi arbejder for.

Men lad mig alligevel sige, at jeg da ikke håber, der bliver noget samarbejde imellem regeringen og venstre og de konservative, hvad angår boligbyggeriet og afhjælpningen af bolig mangelen her i landet. Ja, det er ikke for at hænge den højtærede statsminister op på noget, men det forekommer mig, at han i sin sidste tale sagde noget om, at det var rigtigt, at vi skulle have 40.000 nye boliger hvert år, ellers gik den ikke. Det forekommer mig igen, at det er mig, der har nævnt dette tal først — men dermed vil jeg naturligvis ikke insinuere, at den højtærede statsminister ikke er kommet til dette tal ganske uafhængigt af min tale.

Det, jeg vil have fat i her, er, at der synes at være en divergerende opfattelse imellem på den ene side regeringen repræsenteret ved boligministeren og på den anden side de konservative repræsenteret ved det ærede medlem hr. Poul Møller. Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at det, det drejede sig om, var, at man skulle have lov til at bygge boliger på vilkår, så der kunne tjenes på produktionen af denne vare. Jeg mener netop, at det er noget, der ikke burde være en vare, og jeg mener ikke, at nogen burde kunne tjene noget på at producere den. Jeg

mener, at det er en samfundsopgave at sørge for, at der bliver boliger nok, idet jeg mener, at det simpelt hen ikke kan klares på anden måde i det meget komplicerede samfund, vi efterhånden er kommet til at leve i. Derfor er jeg ikke tilhænger af det synspunkt, at boligen skal betragtes som en vare som enhver anden, hvor det gælder om, at de, der producerer den, skal sikre sig den størst mulige fortjeneste.

Jeg synes, at samfundet må tage sig af det, og derfor tillader jeg mig at gentage, at jeg ville ønske, at disse almindeligheder — ja, undskyld at jeg siger det — disse på mange områder særdeles tågede almindeligheder, vi har hørt fra regeringens repræsentanter om, hvad man vil gøre for at afhjælpe bolig mangelen, efterhånden vil resultere i, at man indser nødvendigheden af meget betydelige samfundsmæssige investeringer for at sikre, at der bliver bygget tilstrækkelige boliger i tilstrækkelig hurtigt tempo og vel at mærke gode boliger til en tilstrækkelig billig boligafgift. Her tror jeg ikke man kommer uden om en boligfond efter de principper, vi har skitseret i 1962, og som jeg stadig væk anbefaler til overvejelse.

Jeg har fået at vide, at det kan være farligt at ville ophæve loven om den bundne opsparing, for det kan bevirke, at man ikke kan få renten sat ned. Jeg er aldeles ikke af den mening, at dette argument mod ophævelse af loven om den bundne opsparing er rigtigt. Jeg er af den mening, at man godt kan sætte renten ned alligevel. Men lad mig, for at man kan være helt klar over mit synspunkt, sige, at jeg ikke ser sådan på det, at man skal regne med i nogen overskuelig fremtid at få renten sat ned over hele fronten til det, vi ville kalde et rimeligt niveau. Jeg tror, det vil være praktisk ugørligt. Men jeg tror, det er en absolut nødvendighed at arbejde på at få renten sat ned for de lån, der ydes til det samfundsnødvendige og samfundsgavnligt boligbyggeri og også til støtte for en del af eksporterhvervene, ikke mindst en del af eksportindustrien. Det skal ingen hemmelighed være, at jeg i særlig grad har skibsbygningsindustrien i kikkerten. Jeg tror, det er muligt at sætte renten ned i hurtigere tempo på visse områder end på andre områder, og jeg ser aldeles ikke nødvendigheden af, at man skal stræbe efter